

Formování fotografické skupiny s dokumentárním zaměřením spadá do začátku roku 1990, kdy několik fotografů vedlo diskuze o její budoucí podobě. Novinář Radek Bajgar se svými přáteli prosazoval širší záběr při tvorbě projektů, což by znamenalo účast nejen fotografů, což by znamenalo účast nejen fotografů, ale i kameramanů, scénáristů, žurnalistů, případně manažerů apod. Takto fotograficky, filmařsky a textově zpracované dílo by se nabízelo různým masmediím. Tomuto názoru také odpovídal podtitul názvu skupiny, Dílna nezávislé publicistiky, který přišel na svět se jménem Signum.

Moje představa existence skupiny byla čistě fotografická agentura, kde by kromě některých společných projektů (např. Židovské hřbitovy v Čechách a na Moravě) měl každý fotograf své vlastní nápady a soubory – dokumentárně sociologické – protože hlavní důvod, proč jsme se chtěli sdružit do spolku byla dokumentárně humanistická fotografie, kterou jsme všichni vyznávali.

Do podoby (Jasanský, Kučera, Kyndrová, Ptáček, Vaniš) Signum vykrystalizovalo v průběhu let 1990-1992. Prvním společným projektem z roku 1990-91 byl rozsáhlý soubor Židovské hřbitovy v Čechách a na Moravě, který postihoval stav těchto hřbitovů po čtyřiceti letech vládnutí komunistů. Tento projekt se stal zatím nejúspěšnějším a byl vystaven takřka po celém světě. Nejprve byl představen v Praze, poté v Domě umění v Brně a nato v Paříži na prestižním měsíci světové fotografie Paris Photo. Následoval např. Cheb, Freiburg, Plzeň, Mnichov (kam s námi jel i rabín Karol Sidón) nebo bienále fotografie v Torinu v Itálii a v roce 1994 jsme výstavu představili i v Jerusalemě.

Mezitím jednotliví autoři vystavovali svoje fotografie pod značkou Signum v různých galeriích a muzeích celého světa.

V současné době je činnost členů Signa pouze individuální a společné výstavy nejsou pořádány. Je to také dané tím, že od založení uplynulo víc než 20 let a nebyli přibráni žádní jiní fotografové, kteří by do stojatých vod vlili novou krev.